

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Tdo/2/2024                    |
| Identifikačné číslo spisu: | 4319010272                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 12.02.2025                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Pavol Farkaš             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2025:4319010272.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného PaedDr. T. U. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 12. februára 2025 v Bratislave, o dovolaní obvineného PaedDr. T. U. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 12. septembra 2023, sp. zn. 1To/54/2023, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného PaedDr. T. U. odmieta.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Levice (ďalej tiež „okresný súd“) z 1. marca 2023, sp. zn. 2T/26/2019 bol obvinený PaedDr. T. U. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

-dňa 30.11.2014 v čase asi o 19.30 hod. v priestoroch rodinného domu v I. na ulici U. č. XX po predchádzajúcej slovnej hádke a vzájomnom konflikte v tom čase s manželkou Mgr. S. U. (teraz H.), keď sa domáhal dcéry, túto fyzicky napadol tak, že ju viackrát chytil za ruky, strkal do nej, udel ju päťou do oblasti pravého ramena, pravej nohy a stúpil jej ploškou časťou na chrbát ľavej nohy nad priehlavkom, čím jej spôsobil pomliaždenie (kontúziu) pravého ramena s čiastkovým natrhnutím trojhlavého svalu pravého ramena, pomliaždenie pravého predkolenia a pomliaždenie chrbta (dorza) ľavej nohy ľahkého stupňa s dobou liečenia od 30.11.2014 do 17.12.2014.

Okresný súd za tento trestný čin podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 56 ods. 2 Trestného zákona uložil obvinenému peňažný trest vo výške 400,-Eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona okresný súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovil obvinenému, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace. Súčasne okresný súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. škodu vo výške 37,23 Eur, poškodenej Sociálnej poisťovni,

ústredie škodu vo výške 144,10 Eur.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajský súd v Nitre (ďalej tiež „krajský súd“) z 12. septembra 2023, sp. zn. 1To/54/2023 podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuté.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom obhajcu JUDr. Ivana Syrového, PhD. dovolanie z dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku teda, že malo byť zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu [§ 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku] a že dovolaním napadnuté rozhodnutie má byť založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku].

Ako vadu naplňujúcu zásadné porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, obvinený namietal nedostatky v odôvodnení súdnych rozhodnutí v jeho trestnej veci, keď súdy sa mali nedostatočne vysporiadať s otázkou nepoužitia ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona (tzv. materiálneho korektívu). Obvinený považuje odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu za nepreskúmateľné v časti týkajúcej sa ublíženia na zdraví. Tvrdenie odvolacieho súdu k dĺžke liečby ako jedného z viacerých kritérií pri posudzovaní kvalifikačného znaku ublíženia na zdraví podľa § 123 ods. 3 Trestného zákona považuje za poukazom na publikované rozhodnutie R 16/1986, za zmätočné. Zároveň poukázal na priebeh dokazovania, v ktorom bolo vykonaných viacero dôkazov k stanoveniu dĺžky liečby poškodenej, keď podľa názoru obvineného, ani jeden z vykonaných dôkazov neodstránil pochybnosti o pôvode zranení poškodenej a o dobe ich liečenia. Súdy mali dané pochybnosti vyhodnotiť v jeho prospech a spod obžaloby prokurátora ho oslobodiť. Za nepreskúmateľný považuje aj záver odvolacieho súdu, že výpoveď poškodenej podporuje výpoveď jej rodičov, ktorí neboli na mieste činu. Okresný i krajský súd mali, podľa názoru obvineného rezignovať na odôvodnenie rozhodnutia aj vo vzťahu k namietanej dĺžke konania. Súdy opomenuli vyjadriť sa k jeho podstatným argumentom, v dôsledku čoho má byť naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolateľ uviedol, že na podklade vykonaných dôkazov, má pochybnosti o tom, či sa stal skutok a aj keby sa stal, tak ako skonštatovali súdy, malo byť aplikované ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona o tzv. materiálnom korektíve. Skutok, s ohľadom na to, že z jeho strany sa jednalo o obranné zranenie, mal byť právne posúdený ako skutok, ktorý pre nepatrnú závažnosť nie je prečinom.

Obvinený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie krajského súdu a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 377 Trestného poriadku] pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

V prvom rade sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené len k náprave najzásadnejších a zákonom

taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007]. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/7/2020).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Judikatura dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle vyššie citovaného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku poníma ako súbor viacerých procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup orgánov činných v trestnom konaní pri reakcii na uplatnenie obhajovacích práv obvineným a obhajcom (pozri R 7/2011). Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pretože relevantným dovolacím dôvodom v zmysle tohto ustanovenia nie je akékoľvek porušenie práva na obhajobu, ale len také porušenie tohto práva, ktoré z hľadiska následkov, dopadov porušenia na výsledok konania, treba pokladať za zásadné porušenie práva.

Obvinený v dovolaní, vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, namietal nedostatky odôvodnia najmä rozhodnutia odvolacieho súdu, keď vytýkal, že nedostal odpoveď, z akého dôvodu nebol v danej veci použitý tzv. materiálny korektív podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, nedostatočne sa zaoberal otázkou dĺžky doby liečenia poškodenej, vysvetlením záveru, že výpoveď poškodenej bola potvrdená výsluchmi svedkov Andruskových, ako aj dĺžkou konania.

K uvedeným námietkam dovolací súd pripomína, že odôvodnenia rozhodnutí okresného a krajského súdu v súhrne tvoria jeden celok, keď sa odvolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu (pozri strana 3 písomného vyhotovenia uznesenia odvolacieho súdu). V posudzovanom prípade obvinený pred odvolacím súdom v podstate opakoval svoju obhajobu, ktorú realizoval už v konaní pred okresným súdom a okresný súd na jeho obhajobné námietky v rozhodnutí reagoval. Tu sa žiada dodať, že pokiaľ sa odvolací súd stotožní s odôvodnením skutkových a právnych záverov súdu nižšieho stupňa, nemusí opätovne dávať odpovede na právne otázky opätovne nastoľované stranou konania, tak pred okresným, ako aj následne pred krajským súdom a postačuje, keď odvolací súd odkáže na odôvodnenie súdu prvého stupňa. V danom prípade sa okresný súd presvedčivo a konkrétne vyjadril k otázke na podklade akých dôkazov a právnych úvah upravil a stanovil dobu liečenia poškodenej (strana 13 písomného vyhotovenia rozsudku okresného súdu), v akom aspekte podporila výpoveď svedkov Andruskových výpoveď poškodenej (strana 12 rozsudku okresného súdu), z akého dôvodu súd nepoužil tzv. materiálny korektív v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona (strana 14 rozsudku okresného súdu) a odvolací súd vo svojom uznesení doplnil (strana 4 odsek 4 písomného vyhotovenia uznesenia krajského súdu), že v peňažnom treste uloženom obvinenému súdy zohľadnili aj dobu vedenia trestného stíhania. S poukazom na vyššie uvedené nemožno mať za to, že by boli napadnuté rozhodnutia nedostatočne, nepreskúmateľne, či zmätočne odôvodnené, tak to ako namietal dovolateľ. Preto v posudzovanej trestnej veci nie je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie situácia spočívajúca v tom, že skutok bol

v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiaden trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho/miernejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda skutočnosť, že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu (primerane napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Tdo/29/2018, 2Tdo/6/2019). Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku teda slúži výlučne na nápravu hmotnoprávných chýb a jeho znenie za bodkočiarkou vylučuje možnosť úspešne sa domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru a nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutí súdu druhého stupňa [primerane uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2Tdo/7/2018 z 3. septembra 2018 (publikované v Zbierke pod číslom 96/2018)].

Pokiaľ obvinený v dovolaní namieta, že sa skutok mal stať inak ako je uvedené v tzv. skutkovej vete, tak sa jedná o jeho skutkovú námietku, ktorou dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nemôže naplniť (viď aj R/57/2007, S/3/2011, R/7/2011).

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Pokiaľ obvinený namieta, že v jeho trestnej veci mal byť použitý tzv. materiálny korektív podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, dovolací súd túto argumentáciu neakceptuje. Z dikcie skutkovej vety vyplýva, že svojej manželke spôsobil viaceré zranenia - pomliaždenie pravého predkolenia, pomliaždenie chrbta ľavej nohy ľahkého stupňa a najzávažnejšie zranenie v podobe pomliaždenia a čiastkového natrhnutia svalu ramena s dobou liečby od 30. novembra 2014 do 17. decembra 2014. S ohľadom na spôsobené zranenia, naviac jemu v tom čase blízkej osobe - manželke, nemožno konanie obvineného právne posúdiť ako nepatrne závažné v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona.

Vzhľadom na to, že obvinený PaedDr. T. U. námietkami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní zjavne nenaplnil žiaden dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. a) až písm. n) Trestného poriadku, najvyšší súd na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.